

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen kasacionen syd (Bułgaria) w dniu 22 maja 2017 r. – Wiemer & Trachte GmbH (w upadłości)/Zhan Oved Tadzher

(Sprawa C-296/17)

(2017/C 256/11)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen kasacionen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wiemer & Trachte GmbH (w upadłości)

Strona pozwana: Zhan Oved Tadzher

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 ⁽¹⁾ z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że właściwość sądów państwa członkowskiego, na którego terytorium wszczęto postępowanie upadłościowe, do orzekania w przedmiocie powództwa o stwierdzenie bezskuteczności czynności prawnej opartego na upadłości i skierowanego przeciwko stronie pozwanej, która ma siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, jest wyłączna, czy też syndyk może wnieść powództwo o stwierdzenie bezskuteczności czynności prawnej przed sąd w państwie członkowskim, na którego terytorium ma siedzibę lub miejsce zamieszkania strona pozwana, w sytuacji określonej w art. 18 ust. 2 rozporządzenia, gdy powództwo o stwierdzenie bezskuteczności czynności prawnej syndyka oparto na rozporządzeniu majątkiem ruchomym dokonanym na terytorium tego innego państwa członkowskiego[?]
- 2) Czy przewidziane w art. 24 ust. 2 w związku z ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000 zwolnienie z odpowiedzialności ma zastosowanie przy wykonaniu świadczenia na rzecz dłużnika w jednym państwie członkowskim poprzez członka zarządu zarejestrowanego w tym państwie oddziału spółki będącej dłużnikiem, gdy w chwili wykonania świadczenia w innym państwie członkowskim w odniesieniu do dłużnika złożono wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego i wyznaczono tymczasowego syndyka, lecz nie wydano postanowienia dotyczącego wszczęcia postępowania upadłościowego[?]
- 3) Czy art. 24 ust. 1 rozporządzenia nr 1346/2000 ma zastosowanie do wykonania zobowiązania do zapłaty kwoty pieniężnej na rzecz dłużnika, gdy pierwotne przekazanie tej kwoty od dłużnika do świadczeniodawcy uważa się za bezskuteczne zgodnie z prawem krajowym sądu upadłościowego, a bezskuteczność ta wynika z wszczęcia postępowania upadłościowego[?]
- 4) Czy wskazane w art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 1346/2000 domniemanie braku wiedzy ma zastosowanie, gdy określone w art. 21 ust. 2 zdanie drugie tego rozporządzenia podmioty nie podjęły niezbędnych środków, aby zapewnić obwieszczenie aktów sądu upadłościowego związanych z wyznaczeniem tymczasowego syndyka oraz rozstrzygnięciem, że dokonane przez spółkę rozporządzenia są skuteczne wyłącznie po zatwierdzeniu przez tymczasowego syndyka, w rejestrze państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się oddział dłużnika, gdy w państwie członkowskim siedziby oddziału przewidziano obowiązkowe obwieszczenie tych aktów, niezależnie od tego, że uznaje się je na mocy art. 25 w związku z art. 16 tego rozporządzenia[?]

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, L 160, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 23 maja 2017 r. – France Télévisions SA/Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Sprawa C-298/17)

(2017/C 256/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: France Télévisions SA

Strona pozwana: Playmédia, Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przedsiębiorstwo oferujące oglądanie programów telewizyjnych w bezpośredniej transmisji strumieniowej w Internecie należy, z tego tylko powodu, uważać za przedsiębiorstwo będące operatorem sieci łączności elektronicznej wykorzystywanej do rozpowszechniania audycji radiowych i telewizyjnych wśród ogółu obywateli w rozumieniu art. 31 ust. 1 dyrektywy 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r.⁽¹⁾?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej, czy państwo członkowskie może, bez naruszenia dyrektywy lub innych przepisów prawa Unii Europejskiej, wprowadzić obowiązek rozpowszechniania usług radiowych lub telewizyjnych, ciążyący zarówno na przedsiębiorstwach będących operatorami sieci łączności elektronicznej jak i na przedsiębiorstwach, które, nie będąc operatorami takich sieci, oferują oglądanie programów telewizyjnych w bezpośredniej transmisji strumieniowej w Internecie?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej, czy państwa członkowskie mogą odstąpić od uzależnienia obowiązku rozpowszechniania, w odniesieniu do dystrybutorów usług niebędących operatorami sieci łączności elektronicznej, od spełnienia wszystkich warunków przewidzianych w art. 31 ust. 1 dyrektywy 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r., podczas gdy warunki te muszą zgodnie z dyrektywą zostać spełnione w odniesieniu do operatorów sieci?
- 4) Czy państwo członkowskie, które wprowadziło obowiązek rozpowszechniania niektórych usług radiowych lub telewizyjnych w niektórych sieciach, może bez naruszenia dyrektywy wprowadzić w odniesieniu do tych usług obowiązek wyrażenia zgody na ich rozpowszechnianie w tych sieciach, w tym również na rozpowszechnianie za pośrednictwem strony internetowej, kiedy rozpatrywana usługa sama rozpowszechnia swoje programy w Internecie?
- 5) Czy przewidziany w art. 31 ust. 1 dyrektywy 2002/22/WE warunek, zgodnie z którym znaczna liczba odbiorców końcowych sieci podlegających obowiązkowi rozpowszechniania musi je wykorzystywać jako swój główny sposób odbierania audycji radiowych i telewizyjnych, należy, jeśli chodzi o rozpowszechnianie za pośrednictwem Internetu, oceniać z uwzględnieniem wszystkich użytkowników, którzy oglądają programy telewizyjne w bezpośredniej transmisji strumieniowej w sieci internetowej, czy jedynie biorąc pod uwagę użytkowników strony internetowej podlegającej obowiązkowi rozpowszechniania?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen
administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 29 maja 2017 r. – „Geocycle Bulgaria” EOOD/Direktor na
direkcija „Obzwałwane i danyczno-osiguritelna praktika” w mieście Wielkie Tyrnowo przy Centraľno
uprawlenie na Nacionaľnata agencija za prichodite**

(Sprawa C-314/17)

(2017/C 256/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Geocycle Bulgaria” EOOD

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obzwałwane i danyczno-osiguritelna praktika” w mieście Wielkie Tyrnowo przy Centraľno upravlenie na Nacionaľnata agencija za prichodite